

23/08/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ

ಕಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭ ನೀಡಿ - ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳೂ ದೂರವಾಗಿಬಂದುವಷ್ಟು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲೋಂ ಹಾದರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಕೇಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರು ತಮ್ಮದೇಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆಳ್ಳಿರಾವಣ ಮಾಡಬಂತಾಗುತ್ತಾರೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾದರು ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೂ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾಗಿರಿ, ಎಂದೂ ಸಹ ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲ್ಲಾ ಲಜ್ಜೆ ಮಾಡಿ ಹಾಪಾತ್ಮಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ತಮ್ಮದೇಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆಳ್ಳಿರೆಯ ಸೇವಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿರಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾಗಿರಿ. ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರಿ. ಯಾವ ಮನು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಸೋಂಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ನೀವು ಶ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಿರಿ.....

ಕಂಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವು ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದೆವು ಯಾವಾಗ ಬಂದೆವು ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆತೆವು ಎಂದು ಈ ಡ್ರಾಮಾವನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಸಿಬಿಡಿ. ನಾವು ಯಾರಾಗಿದ್ದೀವೆ, ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದೆವು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಳಿದ್ದೆ! ಬಂದು ಜ್ಞಾನದ ಹನಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡಿ ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಲ್ಲವೇ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿದಿ, ನಾವಾತ್ಮರು ಎಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀವೆ ಮತ್ತು ತಂದೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆತೆವು ನಂತರ ಹೇಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ದುಃಖಯಾದಿಪು ಎಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರೇಮಸಾಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಂತಿ-ಸುಖ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಾಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬೀಳಹದಿನ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದೆವು ನಂತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು, ಯಾವುದರಿಂದ ನಾವು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮರೆತು ದುಃಖಯಾದಿಪು! ಈಗ ಪುನಃ ಬಾಬಾ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಂಡಿ, ನಾವು ನಮ್ಮೆ ಸುಲಭಾಮ-ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ಹೇಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು, ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು- ಈ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವು ಈಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದೆ. ಇದು ನಾಟಕವಲ್ಲವೇ. ಇದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ- ನಾವಾತ್ಮರು ನಿರಾಕಾರಿ ಶಾಂತಿಧಾಮದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಶೆಭ್ಬಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮೂಲವತನ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನ ನಂತರ ಇದು ಸ್ಥಳಲವತನವಾಗಿದೆ. ಮೂಲವತನದಿಂದ ಆತ್ಮರು ಈ ಶೆಭ್ಬಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶರೀರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಹಾತುವನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಆತ್ಮದ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈಗಲೂ ತಿಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾರಲೌಕಿಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೇ ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮತ್ತು ಯರೂ ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ವಿನಾಶದ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾದೋಽಪಿಯನ್ನರು..... ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೋಂಗವನ್ನು ತಮ್ಮಜೊತೆ ಜೊಂಡಣಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ಮನಸಲ್ಲಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹಿಂದೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಬೌದ್ಧ ಆಗಿದ್ದೇನೆ.... ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೇಹದ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ, ಆತ್ಮವಂತೂ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ. ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನರಾಗಿಬಂದುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ದೇಹವನ್ನೂ ಸಹ ಮರೆಯಿರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ತಂದೆಯ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ದೇಹಸಹಿತ ದೇಹದ ಏನೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಬೇಕೋಂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಿರಿ. ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು, ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರು ಪತಿತ, ದುಃಖಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರಿ ಭಸ್ಕರಾಗಿಬಂಧಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ದ್ವಾಪರದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಆರಂಭವಾಯಿತು, ನಂತರ ನೀವು ವಾಮಪಾರ್ವತಿಯ ಇಂದ್ರಾ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಧಂಸಮಯ ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಿರಿ, ಇನ್ನಿಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪತಿತರಾಗುತ್ತಿರಿ. 21 ಜನ್ಮಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಗಾಯನವಿದೆ. 21 ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರೇ ಕುಮಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ. ನೀವು ಭಾರತವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಕುಮಾರರೇ ಆದರು. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಂತಾನರಾಗುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿದೆ- ನಾವೆಲ್ಲಾ

ಆತ್ಮರು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ದುಃಖದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮನಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಸುಖ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕಲಯುಗಿಂ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ಜಡಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಶರೀರವೂ ಪತಿತವಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಪಾವನ ಮಾಡಿ ನಿವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಭೂತಕಾಲದಿಂದ ವರ್ತಮಾನ, ಮತ್ತೆ ಭವಿಷ್ಯವಾಗುವುದು. ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ಪುನಃ ಆದಿ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿ, ಕಲಯುಗದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತೆ ಭವಿಷ್ಯ ಸತ್ಯಯುಗವು ಬರುವುದು. ಇದು ಸಹಜವಲ್ಲವೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಏನಾಯಿತು? ನಾವು ಹೇಗೆ ಕೆಳಗಿಂದಿವು? ನಾವು ಪಾವನ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವು. ನಂತರ ಪಾವನರಿಂದ ಹೇಗೆ ಪತಿತರಾದೆವು! ಇದನ್ನು ನೀವಿಂಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಆರಂಭವಾದಾಗಲಂದ ನೀವು ಪತಿತರಾಗುತ್ತಿರಿ, ಈಗ ಪುನಃ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭವಿಷ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಷಯನಾಗಿರದಿಂದ ಹಾರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ದೋಷಿಯನ್ನು ದಡ ಸೇರಿಸು ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ- ತಂದೆಯೇ, ನಮ್ಮ ದೋಷಿಯ ಮುಖುಗೊಳಿದೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಷಿಳಿಸಾಗಿರದೆಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ತಂದೆಗೆ ಅಂಜಗ, ಹೂದೋಣದ ಮಾಲೀಕನೆಂತಲೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಿಂಗ ಮುಖ್ಯಗಳ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಹೂದೋಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ದೇವತೆಗಳು ಹೂಗಳಲ್ಲವೇ! ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳಿಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಸುಖವೇ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ನೀವಿಲ್ಲ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿರುವೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವು ಎಲ್ಲಂದ ಮರೆತೆವು! ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಮರೆತೆವು! ಸತ್ಯ-ತೀರ್ಥಾಯುಗದಲ್ಲ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲ ನಾವು ಸುಖಯಾಗಿದ್ದೇವು ನಂತರ ಯಾವಾಗ ದುಃಖಯಾದೆವು? ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಆರಂಭವಾದಾಗ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ರಾವಣನನ್ನು ಸುಧುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಎಣಿಯವರಿಗೆ ರಾವಣನ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಣಿಯವರಿಗೆ ಸುಧುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಪ್ರತಿಂವರ್ಷ ಸುಧುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಈ ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗಲದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ರಾವಣನನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಧುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾಯಿಪುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ ರಾವಣನು ಸತ್ಯಹೋದಂತೆಯೇ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೆ- ಈಗ ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗಲದೆ. ಪಂಚಭೂತಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಾಮದ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರಿ. ಕಾಮವೇ ಮಹಾಶತ್ವವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ಬದುಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯಶಿಲರಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳನ್ನುತ್ತಿರಿ. ನಾವು ಪತಿತರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಹೇ ತಂದೆಯೇ, ಅಂಜಗನೇ, ದಯಾನಾಗರ ತಂದೆಯೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಕಲ್ಲ-ಕಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೇ ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸಿದರೆಂದು ಗೀತಯಣಿಯೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಯಾರು, ಯಾವಾಗ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಗೀತಯನ್ನುಂತೂ ಬಂಡನೆ ಮಾಡಿಬಂತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ದ್ವಾಪರದ ನಂತರ ಪ್ರಪಂಚವು ಇನ್ನೂ ಪತಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು! ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಸತ್ಯವಂತರಿಯತ್ತಾರೆ. ನೀವಿಂಗ ಅಸತ್ಯವಂತರಿಂದ ಸತ್ಯವಂತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಿಕಾರಿ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನೀವೇ ಈಗ ವಿಕಾರಿ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ತಾವೇ ಪೂಜ್ಯ, ತಾವೇ ಪೂಜಾರಿ... 21 ಜನ್ಮಗಳವರಿಗೆ ನೀವು ಮೊದಲು ಪೂಜ್ಯರಾಗುತ್ತಿರಿ ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ 8 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಾಯುಗದಲ್ಲ 12 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಪತಿತರಾದಿರಿ, ಹೇಗೆ ಕೆಳಗಿಂದಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವು ಸತ್ಯತ್ವತ್ವಯಾಗಿದೆ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಜರಿತ್ತೆ-ಭೂಗೋಳ, ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಂದೆಯು ಮತ್ತೆಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಏಕರಸವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಂಬರ್ ವಾರ್ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಬಂದು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವಿಂಗ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತವಾಗಿದೆ, ಅಣಿಯವರಿಗೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವಿರಿ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ವಿನಾಶವಾಗಿಜಡುವುದು.

ವಿನಾಶವನ್ನೂ ಬಂಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ನೀವು ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹಾತವನ್ನಿಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಿ. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ! ಕಳ್ಳುದಹಿಂದೆ ಉನಾಗಿತ್ತೋಂ ಅದೇ ಆಗುವುದು.

ನಿಮಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ವಿನಾಶವು ಹೇಗಾಗುವುದು? ಅದನ್ನೂ ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದೋ ಆಗಲೇ ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿನಾಶವನ್ನಂತೂ ನೋಡಿದ್ದಿರಿ, ಮುಂದುಹೋದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಿ. ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಧ್ವನಿದಲ್ಲ ಹೋಗುವುದೂ ಸಹ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಹೈಕುಂಠದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲ, ಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ, ಎರಡರಿಂದಲೂ ವಂಜಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಧ್ವನಿದಲ್ಲ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ಕೇವಲ ಭೋಗವಸ್ನಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ, ಅಲ್ಲ (ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನ) ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಭೆಯು ಸೇರುತ್ತದೆ, ನೀವಿಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಕುಂಡಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಷ್ಣುಪುರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ಯೆಗೆ ವಿವಾಹವಾಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು, ಜಗತ್-ಕಲಹ ಮಾಡಬಾರದು.... ಎಂದು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಈ ಜಗತ್-ಕಲಹ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವಿಂಗ ಮಾವನ ಮನೆಯಾದ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ಅಲ್ಲ ಮಹಾನ್ ವೈಷ್ಣವರಿಯತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅವರಂತಹ ವೈಷ್ಣವರು ಮತ್ತು ಗ್ರಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವೈಷ್ಣವ ದೇವತೆಗಳು ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕಾರವೂ ಸಹ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಅಹಂಸಾ ಪರಮೋ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರುವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವಿಂಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಾವು ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಕುಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯಲ್ಲ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಬಹಳ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮೋದಲು ಕನ್ಯೆಯು ಹರಿದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ, ಅದಕ್ಕೆ ವನವಾಸವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬಳಯೂ ಏನಿದೆ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನದೆಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಲು-ಜೂರುಗಳಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಯಾವುದೇ ಅಭರಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ ಅದರೆ ಗೃಹಸ್ಥವೈವಹಾರದಲ್ಲ ಇರುತ್ತಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮದುವೆ-ಮುಂಜಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಒಡವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರು ವಿಧವೆಯಂತಿದ್ದಾರೆ, ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಂಕ ತರಬಾರದು. ಏನಾದರೂ ಧರಿಸಿ ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಭಲೆ ಎಲ್ಲಾಯಾದರೂ ಹೋಗಿರಿ ಆದರೆ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೆನಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವು ನೆನಟಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಣತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವು ತಂದೆಯು ಆದೇಶಾನುಸಾರ ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನೆನಪಿರಲ. ಅವರ ಜೊತೆಯೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಕೈಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲ ಆಗ ಇವರು ಶಕ್ತಿಶಾಲಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಡವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಭಲೆ ಧರಿಸಿ, ವಿವಾಹ ಮೋದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ಎಲ್ಲರೂಂದಿಗೆ ಇರಿ ಆದರೆ ಮಹಾವಿರರಾಗಿ ಇರಿ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ- ಗುರುವು ವೇಣ್ಯೆಯ ಬಳ ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಸರ್ವದ ಬಳ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರು..... ಯಾರು ನಾಹಿಸದಿಂದ ಉತ್ತಿಂಣರಾಗಿ ತೋರಿಸುವರೇಂದು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾವಿರರಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ನೆನಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಜಂಜಲತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತರೆ ಕರ್ಮೀಂದ್ರಿಯಗಳು ಜಂಜಲವಾಗುವುದು. ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೇಕರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಇದು ಕಡಿಮೆ ಮಾತೇನು! ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳೇ ಆದರೆ ಎಂಡನೆ ಮಾಡಿಬಣ್ಣಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ- ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲಸುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಾಯವರೆಗೂ ಜೀವಿಸಿರುತ್ತಿರ್ದೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಜ್ಞಾನಾರ್ಪಿತವನ್ನು ಕುಡಿಯತ್ತಾ ಇರಿ, ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರಿ. ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪದೇ-ಪದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ- ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ದೃವೀ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಲಂಯಿರಿ, ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮವಾಗಬಾರದು. ಇದಂತೂ ಅನುರರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ನೀವಿಂಗ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ ಅಂದರೆ ದೃವೀಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಕಾಮವಿಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಹದೇ-ಹದೇ ಜೀಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯಿಯು ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಜೀಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಯನವಿದೆ, ಆಜ್ಞೆಯಾವೆನಿಸುವೆಂತೆ ಕೇಳ ಅನ್ಯರಿಗೂ ಹೇಳ ಮತ್ತೆ ಮಾಯಿಗೆ ಪಶ್ವವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವರು.... ನಿಮಿಂಗ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಟ್ರಾಸ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ- ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ, ನಾವು ಅವರ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾರೆ- ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಪರಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ? ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾ ಬಂಜು ಮಾಡಿ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ఆదియెల్ల ఈ బ్రహ్మారపరూ సక ప్రస్తియాగి తోరిసిదరల్లపే, ఎల్లవన్నూ తెల్చేరనిగిఁ అపణణే మాడి స్వయం ప్రస్తియాగిజట్టయ్య. యారిగి ఏనూ కొడలాల్ల. తెల్చేరాపణి మాడిదేవు అందమేలి తెల్చేరన సేవేయెల్లయీ తోడిసబీలకాగిదే. శరిలనిపఁ కణియూ సక ఆగుత్తిత్తు అల్లపే. పనెల్లపూ ఇత్తోఇ అదెల్లపన్నూ సేవేయెల్ల తోడిసిదరు. ఇవరన్ను నోండి అన్యయా అదేరితి మాడిదరు. భట్టయాయితు, భట్టయాగిద్దరే ఇష్టోందు మంది మక్కళు సేవేగాగి ఎల్ల బుద్ధివంతరాగుత్తిద్దరు! హాకిఉన్నానదల్లయూ కలతరు మత్త ఇల్లగే బందు కలతరు. యావాగ అన్యరిగే తిథసలు యోంగ్యురాదరోఇ ఆగ సేవేగాగి హోరటరు. తెగంతూ నోండి ఎష్టోందు ప్రదర్శనిగభన్ను మాడుత్తా ఇరుత్తిరి, దొడ్డ-దొడ్డవరిగే సిమంత్రణ కొడుత్తిరి. ఈ జ్ఞానయజ్ఞదల్ల అనేక ప్రకారద విష్ణుగభూ బయత్తపే, విష్ణుగణగే హదరబారదు. అబలీయర మేలి ఎష్టోందు అత్యాచారగభాగుత్తపే. తందేయు తిథసుత్తారే- మక్కళే, యోంగబలదల్లద్దు అవరిగే తిథసిరి, భగవంత తందేయ మక్కళాగియూ మత్తే తందేయన్ను మరేతుహోంగుత్తిరి, మాయిగే వశవాగిజడుత్తిరి. ఇదూ సక సోలు-గెలువిన కుస్తియాగిదే ఆదరే ఇదు మల్లయుద్ధదంతిదే. మాయియూ పెట్టుకొడుత్తదే ఆగ మూజింతరాగుత్తారే ఆద్ధరింద తందేయు తిథసుత్తారే- మాయిగే ఎందూ సోలబేడిరి, పవిత్రరాగిరి ఆగ విశ్వద మాఱలికరాగుత్తిరి. ఎష్టు దొడ్డసంపాదనేయిదే. ఒందువేళి పూరణ పురుషాధం మాడదిద్దరే హోణి దాస-దాసియరాగుత్తిరి, రాజధానియెల్లపూ ఇల్లయీఇ స్వాపనేయాగుత్తదే. ఒళ్ళియదు- మధురాతి మధుర అగలహోణి మరఖసిక్షియవ మక్కళప్రేతి మాతాపితా బాహ్యదాదారవర నెనపు, ప్రీతి కాగూ సుప్రభాత. ఆత్మిక మక్కళగే ఆత్మిక తందేయ నమస్క.

ଧାରଣୀଗାରି ମୁଖ୍ୟନାର:-

1. ಎಲ್ಲಾಯವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಾಯವರೆಗೆ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾವಿಳರಾಗಿ ಮಾರ್ಯಿಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ವಿಜಯಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರಜ್ಞಾತೆ ಸಂಬಂಧ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.
  2. ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಬಾರದು. ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಫಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಶ್ವರಾಪಣೆ ಮಾಡಿ ಓಸಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬಾರದು.

ವರದಾನ:- ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲ ಸ್ವರ್ವ ಬಿಲಹಿನತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ ಪಾಠಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮರ್ಯಾದ

ಮುರುಷ್ಮೋತ್ಸವರಾಗುವಂತಹ ಸದಾ ಸೇಳಿ ಬೆವ

ಯಾವರಿಂತಿ ಸ್ನೇಹಿ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲಹಾರಿ ಅಥವಾ ಅಪರಣಿ ಮಾಡಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ನೇಹಿಗೆ ಏನೇ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು ಯೋಜಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಯಾವುದೇ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಅಥವಾ ನಿಯಮ ಕೇಳಬಿರಿ ಅದನ್ನು ಕಾಯಂರಾಪದಲ್ಲಿ ತರುವ ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಬಲಹಿನೆತಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹಜ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ-ಸದಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಸ್ನೇಹಿಗಳಾಗಿ. ಯಾರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿ ಆಗಿರುವಿರಿ, ನಿರಂತರ ಅವರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿ ಆಗ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿಕೊಂಡುಜಡುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮರಾಗಿಜಡುವರು ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹಿಗೆ ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗ ಸ್ವಾಗಾ ಸಿಕಿಜಡುವುದು.

ಸ್ವೋಂಗನ್:-ನಿಶ್ಚಯದ ಅಡಿಪಾಯ ಶಕ್ತಾಲಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯವರೆಗೆ ತಲುಪುವುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ.